

15 FEBR. 1922

No. 4.

27e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

„Die gezond zijn hebben den medicijnmeester niet van noode, maar
die ziek zijn”. Matth. 9 : 12.

**Het plan der Zaligmaking duidelijk gemaakt door Openbaring
van God.**

**Kennis van het Voorbestaan helpt ons de doeleinden des
levens te verklaren.**

REDE

gehouden ter gelegenheid van de Pionier Stake Conferentie
in de Salt Lake Tabernakel 30 Oct. 1921 door
Ouderling GEORGE F. RICHARDS.

(Slot.)

In de openbaringen van God aan Mozes en ook aan Abraham, als verval in de Paarl v. Groote Waarde, hebben wij een meer volledig verslag, maar het schijnt mij toe dat in het 12e hoofdstuk der Openbaringen genoeg te lezen staat om iedere intelligente man of vrouw te overtuigen, die het leest met de begeerte om te begrijpen en de waarheid te ontdekken, dat de mensch een bestaan had voor hij tot deze aarde kwam en dat dit is de 2e staat van den mensch.

In de openbaring van den Heer tot Abraham, die men vindt in het 3e hoofdstuk van Abraham, vinden wij deze groote waarheid geopenbaard, n.l. dat zij die niet hun eerste staat bewaarden, geen gemeenschap zullen hebben met hen die dit wèl deden. Dat zijn de geesten die nedergeworpen waren ter helle, aan wie niet werd toegestaan een lichaam op zich te nemen. Ons wordt ook in dit hoofdstuk geleerd, dat degenen die hun 2en staat behielden, dat is de staat die wij nu dragen, zullen voortgaan van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Nu vraag ik mij af, hoe de wereld dergelijke uitspraken verklaart, zooals b.v. in het 1e hoofdstuk van 1 Colossenzen, waar ons verteld wordt, dat Jezus de eerstgeborene is van alle schepselen. Wij weten uit de Boeken van het Nieuwe Testament hoe hij geboren werd uit

Maria. Velen waren vóór hem geboren op deze aarde. Hij kwam in het midden des tijds. Millioenen waren toen reeds geboren en gestorven. Het kan dus geen betrekking hebben op de lichamelijke geboorte. Hij was niet de eerstgeborene des Vaders in het vleesch. Het slaat op een andere geboorte en wat anders kan het meenen dan de geestelijke geboorte? Was er een geestelijke geboorte? Ja, de Schriften zeggen ons, dat wij vleeschelijke vaders hebben — let goed op — „vaders naar het vleesch.” Gij hebt uwen vader, ik heb de mijne. Er zijn vele vleeschelijke vaders die ons bestraffen en wij gaven hen eerbied. Hoeveel te meer zouden wij niet onderdanig zijn aan den Vader der Geesten en leven? Ja, zelfs leven in eeuwigheid als wij willen; en onderdanig zijn aan den Vader der Geesten. Aardsche dingen zijn een afspiegeling der hemelsche. Ons is geboden onze aardsche ouders te gehoorzamen en zodoende leeren wij de les der gehoorzaamheid en zullen wij duidelijk inzien het belang om onze hemelsche ouders te gehoorzamen, daar wij weten dat wij niet alleen een hemelschen Vader, maar ook een hemelsche Moeder hebben en wij leeren van onze geestelijke geboorte door onze ondervindingen in het vleesch. En wederom zeg ik, aardsche dingen zijn een afspiegeling der hemelsche.

Toen de Apostel Paulus tot de Colossenzen zeide, dat Christus de eerstgeborene was van alle schepeselen, was daar in opgesloten dat er nog anderen waren. Natuurlijk, zoo was het; hij zelf was van Gods geslacht en had een voorbestaan. Wij allen zijn broeders en zusters van Jezus Christus onzen Heiland en wij zijn zonen en dochteren van God; en als wij er goed over nadenken, dan weten wij tot welke soort mannen en vrouwen wij moesten behooren.

De Raad in den Hemel.

Wij lezen in Openbaring 13 : 8; ook in 1 Petrus 1 een uitdrukking van vrijwel gelijke beteekenis, n.l. dat Christus uitverkoren was als een lam alreeds geslacht voor het begin der wereld. Wat beteekent dit anders dan dat Hij eer de wereld was, gekozen was in den Grooten Raad des Hemels om de Zaligmaker der wereld te worden?

Joseph Smith leert ons, dat wij allen bij die groote Raadsvergadering tegenwoordig waren. Dat beteekent, dat wij intelligente mannen en vrouwen waren, gerijpte geesten, zonen en dochteren Gods, in staat om deel te hebben aan den Raad der Goden bij de behandeling van de belangrijkste zaak, die ooit de aandacht getrokken heeft van sterfelijke en onsterfelijke wezens; en het was dààr, zoo zegt ons de Profeet, dat Jezus de eerstgeborene des Vaders in den geest, werd gekozen om de Zaligmaker en Verlosser der wereld te zijn. Het was dààr, dat het plan van leven en zaligheid door ons werd overwogen, voorgesteld en goedgekeurd, zoo zegt de Profeet Joseph Smith.

Jezus werd niet alleen uitverkoren om de Zaligmaker der wereld te zijn, maar ook om de Schepper der aarde te wezen. Dat was het plan en onder toezicht van den Vader schiep hij hemelen en de aarde en de zeeën en de fonteinen der wateren en alles wat daarin was.

Zoo lezen wij in Johannes I: „In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.” Laat ons zien wat dat beteekent: „In den beginne was het Woord.” Een eindje verder vindt gij deze uitdrukking: „En het Woord is vleesch geworden en heeft onder ons gewoond.” Wie anders was vleesch geworden en woonde onder ons dan Jezus Christus de Heer?

We kunnen „het Woord” vervangen door Zijn naam: „In den beginne was Jezus Christus en Hij was bij God en Hij was God, één van de drieënheid der Godheid. Alle dingen zijn door Hem gemaakt en zonder Hem was geen ding gemaakt dat geschapen was. Wanneer schiep Hij ze? Nadat Hij in het vleesch geboren was van Maria? Natuurlijk niet. Het was, toen Hij nog leefde in den Geest dat Hij aarde en hemel schiep onder loezicht van den Vader.

Gij leest in de Openbaringen van God aan Mozes dat de Heere zegt: „Ontelbare werelden heb ik geschapen en door de Macht van mijn Eeniggeborene heb ik ze geschapen.” En Hij bediende de menschenkinderen als de God des Hemels toen Hij nog in den geest leefde. Hij verschee aan den broeder van Jared, waarvan een verslag is gegeven in het Boek v. Ether 3; toen Hij in antwoord op het gebed van Jared Zijn vinger uitstreckte en de transparante steenen aanraakte, zoodat zij Jared en zijn volk konden voorlichten op hun weg door den oceaan naar het beloofde land.

De broeder van Jared, een machtig Profeet, in wien de Heere een welbehagen had, viel ter aarde toen hij de vinger des Heeren zag, maar de Heere gebood hem op te staan en vroeg wat hem deerde en hij zeide: „Ik zag de vinger des Heeren en ik vreesde dat Hij mij zoude dooden, want ik wist niet dat de Heere vleesch en bloed had.”

Waarom was dit zoo werkelijk voor hem? Omdat de sluier van voor zijne oogen was weggedaan. Hij was in staat achter de sluier te zien; hij zag den vinger. De verschijning daarvan was zoo werkelijk voor hem in deze omstandigheden, dat het scheen alsof het de vinger van een sterfelijk mensch was van vleesch en bloed. Hij openbaarde zich aan den broeder van Jared, die Hem aanschouwde in den Geest.

Den dag vóór zijn geboorte in Jeruzalem verscheen Hij aan een Profeet op dit vasteland en zeide deze woorden: „Morgen kom ik tot deze wereld.” Geloof gij nu in het voorbestaan van Jezus Christus? Hoe zoudt gij er buiten kunnen? Hoe kunt gij dat hoofdstuk verstaan, n.l. Johannes I? Hoe kunt gij begrijpen het 12e hoofdstuk van het Boek der Openbaringen? Hoe kunt gij verstaan Genesis II? Hoe wordt Colossenzen I duidelijk voor u? Hoe kunt gij verstaan Openbaringen 13: 8 of 1 Petrus I: 18-20, hetwelk spreekt van Christus die uitverkoren was als een lam geslacht van voor de grondlegging der wereld? Maar als we het beginsel van 'smenschen en van Christus voorbestaan begrijpen, dan weten wij ook wat bedoeld wordt met het gezegde dat, toen Hij Zijn lichaam verliet, Hij de geesten in de gevangenis predikte. Dit is een heerlijke waarheid, aan ons verklaard en zoo zijn er nog vele andere.

Zaligmaking duidelijk gemaakt.

De vraag, wat zaligheid is en hoe zij verkregen kan worden, heeft menige diepgaande studie en veel ernstig nadenken in 't leven geroepen van intelligente mannen en vrouwen eeuwen lang en zij zijn niet in staat geweest het hierover eens te worden. Het Evangelie van Jezus Christus, zooals het geopenbaard is aan den Profeet Joseph Smith, maakt deze dingen duidelijk. Wat kan de mensch bereiken? Hetzelfde dat God bereikt heeft, want wij zijn Zijne kinderen. Door onze geestelijke geboorte hebben wij dezelfde hoedanigheden van Hem geërfd, die Hij bezit, ofschoon ze in ons nog onvolmaakt en onontwikkeld zijn, zoodat wij goden in wording zijn. Wij hebben in dit en in het toekomstig leven een kans, want wij nemen met ons mede de kennis en de ondervindingen van dit leven als wij naar andere sferen gaan, waar wij onze eigenschappen en hoedanigheden tot volmaking kunnen opvoeren; en als wij dat gedaan hebben, zijn wij gelijk aan God onzen Eeuwigen Vader. Waarom zou een kind niet worden gelijk zijne ouders? Is er iets onredelijks in? Daarenboven is het schriftuurlijk. Lezen wij niet: Laat deze geest in u zijn, die was in Jezus Christus, die het geen roof dacht te zijn gelijk God, daar Hij naar Zijn beeld geschapen was? Wat beteekent dit? Als het iets beteekent, dan wil het zeggen dat deze geest, die gedachten in mij, een kind van God, zouden zijn om aan Hem gelijk te worden, in zijn koninkrijk te komen en mij te verheugen met Hem in de volheid van al Zijne zegeningen en te kunnen doen de dingen die Hij gedaan heeft.

De Heiland zeide: „Ik doe niets, dat mijn Vader niet vóór mij gedaan heeft.” Wij zien en begrijpen in Zijn leven, door het grondbeginsel van het Evangelie, het voorbestaan, de evolutie van Jezus Christus van af Zijn geestelijke geboorte, Zijn geestelijk bestaan als de Schepper en de God des hemels en dan zijn leven op aarde als de Heiland, zijn dood, zijn begrafenis, zijn bezoek aan de geestenwereld, zijn opstanding, zijn hemelvaart en zijn verheerlijking aan den rechterhand des Vaders; dat is de evolutie van den mensch, waarin de Heiligen der Laatste Dagen gelooven. Zoo wordt het geleerd in het Evangelie van Jezus Christus en daardoor valt de theorie van Darwin over de evolutie van den mensch uiteen.

De dwaasheid van Reincarnatie.

Door onze onderzoekingen kunnen wij nu verstaan de dwaasheid der leerstelling van de reincarnatie van de ziel. Diezelfde geest die geboren is uit den Vader, heeft een lichaam van vleesch en bloed als hij tot deze aarde komt. Dat lichaam zal in alle eeuwigheid behooren aan denzelfden geest. Dat individu zal dit lichaam op zich moeten nemen, nadat hij het afgelegd heeft en het zal gereinigd en verheerlijkt worden, heilig en geheiligd zijn, zoodat het een waardige tempel kan zijn voor den geest die insgelijks gereinigd is en hij zal het tot een tabernakel hebben door de ontelbare jaren der eeuwigheid. Dat is de onafscheidelijke vereeniging van lichaam en

geest; zonder dat kan geen enkel individu zich verheugen in de volheid van Gods glorie. Het idee, dat men hier geboren wordt, zijn lichaam verzekert voor de eeuwigheid en dan terug komt om iets anders te zijn, is de hoogste dwaasheid, gezien in het licht der waarheid dat geopenbaard is aan de Heiligen der Laatste Dagen; en een geloof dat de mensch voortgekomen is door evolutie uit een lagere schepping is onmogelijk met het begrip dat wij met ons omdragen van de verwantschap die wij onderhouden met onzen Eeuwigen Vader. Kunt gij u voorstellen dat God den geest van één Zijner kinderen zou plaatsen in een beest des velds of in eenig ander gedierte? Het is ongerijmd en in tegenspraak met alles wat God geopenbaard heeft vanaf het begin der wereld.

Sedert wij hoorden van een Voorbestaan zijn wij verlangend meer te weten. We weten nu wat zaligheid is, het is om te zijn bij God den Vader en aan Hem gelijk te worden, of: zooals wij nu zijn, was God eens en zooals God nu is, kunnen wij worden. Wat een overvloed van licht, welk een openbaring tot de menschheid! Wat een hoop is daar in 't verschiet!

Welk een vreugde ondervinden wij als wij gebracht zijn tot het begrip van deze groote en heerlijke waarheden. Er zijn vele evangelien op aarde door menschen gemaakt, vele geloofsgenootschappen en godsdienstige secten.

Wij verklaren nadrukkelijk dat er maar één Plan door God gegeven is, waardoor het menschdom zalig kan worden en dat dit plan vastgelegd was vóór de grondlegging der wereld; dat het zonder ophouden is voortgegaan in de verschillende bedelingen van de dagen van Adam tot op heden en wij kunnen dit bewijzen uit de Schriften. Met het begrip van het beginsel van het voorbestaan kunnen wij den oorsprong nauwkeurig nagaan. Ik heb alreeds uw aandacht gevestigd op die gedeelten uit de Schriften, waarin gewag gemaakt wordt van Christus onzen Verlosser als een lam geslacht van vóór de grondlegging der wereld, aantoonend dat Hij er was en gekozen was als Zaligmaker — om te redden wat of wien? Wat was het doel? Hij moet geweten hebben, toen Hij werd uitverkoren, wát Hij redden moest. Nu, wij vinden een verklaring in I Corinthe 15. Apostel Paulus gebruikt hier deze uitdrukking: „Sedert door één mensch de dood in de wereld gekomen is,” d.i. door den val, „alzo is ook door één mensch de opstanding der dooden voortgekomen. Want voor zooverre allen in Adam sterven, zullen zij allen in Christus weder levend gemaakt worden.” Was Christus dan gekozen van vóór de grondlegging der wereld om het menschdom te verlossen van een val die nog niet had plaats gehad? Zekerlijk — Hij verlost ons van hetgeen nog komen moest. Het beteekent dat de val, evenals de verzoening, voorzien was vóór het begin der wereld. Er zijn dus twee grondbeginselen, dat van den val en dat van het verzoeningswerk door het bloed van Jezus Christus, die leefde ver boven de zonden — die voorzien waren voor het begin der wereld. Maar wij lezen in de Schriften ook dat: „Ofschoon Hij was de Zoon” — sprekend over den

Heiland — „loch heeft Hij gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij geleden heeft en volmaakt geworden zijnde, werd Hij de bron van eeuwige zaligheid voor allen die Hem gehoorzamen.” Hij dus, zou de menschheid verlossen van de gevolgen der val en wel onvoorwaardelijk. Hij is het ook, die het menschdom verlost van de gevolgen hunner eigene zonden, door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie.

Gered door Gehoorzaamheid.

In een van onze geloofsartikelen luidt het: „Wij gelooven dat door het verzoeningswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie.” Ik zeg u, dat zij door geen anderen weg kunnen zalig worden en dat de wetten en verordeningen van het Evangelie duidelijk genoeg verklaard worden in den Bijbel, zoodat iedere intelligente man of vrouw met behulp van een leeraar in staat moet zijn ze te begrijpen. Het sluit in: geloof in God, waarbuiten geen zaligheid is; maar dat is niet voldoende; erkennen van Christus als de Heiland en Verlosser der Wereld; er moet bekeering zijn van zonden, doop door onderdompeling, bevestiging tot lidmaat en voortgaande bij ons geloof voegen: deugd, kennis, geduld, onthouding, vroomheid, broederlijke liefde en medelijden en alle deugden van het Evangelie, getrouw voortgaande tot het einde.

Nu begrijpen wij iets van het plan der zaligheid, dat reeds gemaakt was van voor de grondlegging der wereld en wij zien dat Apostel Paulus hetzelfde Evangelie verkondigt en ook Jezus Christus dezelfde boodschap brengt. Neemt gij het aan? Neemt de wereld het aan? En wat zegt de Apostel Paulus? Doch al ware het ook dat wij of een engel uit den hemel u een ander Evangelie verkondigde, dan dat wij u verkondigen, die zij vervloekt.” Waarom? Omdat er geen andere leerstelling is die waar is. Dit Evangelie omvat alle waarheden; het is Gods plan van zaligmaking. Dat bedoelde Hij toen Hij zeide: „Dit is de ware weg, wandel daarin.”

Het is een rechte, nauwe weg, waarin slechts weinigen wandelen, maar die leidt tot het eeuwige leven; en de andere is een breede weg en velen volgen dien, maar deze leidt tot donkerheid en droefenis.

De Wet en de Getuigenis.

Wij zeggen met Jesaja: „Tot de wet en de getuigenis,” als zij niet spreken overeenkomstig het Woord, dan is het omdat er geen licht in hen is. Wij openen deze Boeken en bewijzen u dat wij dezelfde leer verkondigen en dat is in zichzelf alreeds een bewijs en dan geven wij getuigenis aan de wereld, dat wij niet alleen deze dingen verkondigen of enkel gelooven, maar dat wij ze gehoorzaamd hebben: dat God Zijn heilig priesterschap hersteld heeft, dat Hij ons geschonken heeft mannen, begiftigd met macht en autoriteit om deze verordeningen in Zijn naam te bedienen, zoodat zij bindend zijn voor tijd en eenwigheid. Dat is de boodschap die wij brengen. Als de wereld met ons in onderzoek wilde treden, beginnende bij het funda-

ment en zoo voortgaande, het schijnt mij toe, dat intelligente mannen en vrouwen niet in het duister behoeven rond te tasten met betrekking tot deze zeer belangrijke vraag aangaande 's menschen zaligheid en hoe die te verkrijgen.

Het Evangelie van Christus zooals wij het ontvangen hebben, maakt het duidelijk in ieder opzicht. Het leert niet alleen wát wij kunnen verkrijgen, maar ook hoè wij het verwerven¹ kunnen; en wij zijn op zoodanige wijze georganiseerd, dat wij gedrongen zijn te doen de dingen die gedaan moeten worden om het eeuwige leven te beërven en dat is op zichzelf reeds een groote zegening.

En nu breng ik mijne getuigenis tot u, mijne vrienden, zoowel als tot mijne broeders en zusters in de Kerk. Ik weet, dat dit het ware Evangelie is van Jezus Christus, in zich dragende de kracht Gods tot zaligheid en ik roep allen op tot bekeering hunner zonden en tot gehoorzaamheid aan het evangelie van Christus om zalig te worden in Zijn koninkrijk. Dat is het voorrecht van iederen mensch. De Heere helpe ons om onze gelegenheid niet ongebruikt te laten, om goede leerlingen te zijn in de school des levens, zoodat wij in het eind geen berouw of verdriet mogen hebben. Ik vraag dit in den naam van Jezus Christus. Amen.

C. T. S.

De getuigenis van Joseph Smith.

„Ik werd geboren in het jaar onzes Heeren achttienhonderd en vijf, op den drieëntwintigsten dag van December, in de stad Sharon, Windsor County, Staat Vermont. Mijn vader, Joseph Smith, senior, verliet den Staat Vermont en verhuisde naar Palmyra, Ontario — nu Wayne — County, in den Staat New-York, toen ik in mijn tiende jaar was, of omtrent dien leeftijd. Ongeveer vier jaren na de aankomst van mijnen vader in Palmyra, verhuisde hij met zijne familie naar Manchester, in dezelfde County, Ontario. ****

Gedurende het tweede jaar, nadat wij naar Manchester verhuisd waren, heerschte er in de plaats waar wij woonden eene ongewone opgewondenheid over den godsdienst. **** Te midden van dezen woordenstrijd en verwarring van meeningen, zeide ik dikwijls tot mijzelf. Wat moet er gedaan worden? Welke van al deze partijen zijn recht, of, zijn zij allen tezamen verkeerd? Als een harer recht is, welke is het dan, en hoe zal ik dat weten?

Terwijl ik onder de groote moeilijkheden gebukt ging, welke veroorzaakt werden door de twistingen dezer godsdienstige partijen, was ik op zekerer dag den Zendbrief van Jakobus lezende, en daarvan hoofdstuk 1 het vijfde vers, hetwelk luidt: „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, Die een iegelijk middelrijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.”

Nooit te voren kwam oenige schriftuurplaats met meer kracht tot het menschelijk hart, dan deze deed, op dezen tijd, tot het mijne. Zij scheen met groote kracht alle gevoelens van mijn hart te door-

dringen. Ik dacht er telkens en telkens over na, wetende, dat als eenig persoon wijsheid van God noodig had, ik het was, want ik wist niet hoe te handelen, en tenzij ik meer wijsheid verkreeg als ik toen had, zoo zoude ik nimmer weten; want de godsdienstleeraars der verschillende sekten verstonden dezelfde schriftuurplaats zoo geheel anders, dat alle vrouwen om de vraag op grond van den Bijbel te beantwoorden, vernietigd werd.

Ten laatste kwam ik tot het besluit, dat ik in duisternis en verwarring moest blijven, of anders moest ik doen zooals Jakobus aanwijst, dat is, van God vragen. Ten laatste was ik vast besloten, God te vragen, besluitende dat als Hij wijsheid gaf aan hen die wijsheid behoeften, en mildelijk wilde geven en niet verwijten, ik het wagen kon.

In overeenstemming hiermede, mijn verlangen om God te vragen, ging ik naar het bosch om de poging te doen. Het was op den morgen van eenen schoonen, helderen dag, vroeg in het voorjaar van het jaar achttienhonderd en twintig. Het was de eerste maal in mijn leven, dat ik zulk eene poging deed, want temidden van al mijne bekommeringen had ik nog nimmer getracht, om luide te bidden.

Toen ik op de plaats aangekomen was alwaar ik tevoren besloten had heen te gaan, knielde ik neder, na eerst om mij heen gezien te hebben en zag dat ik alleen was, en begon de verlangens van mijn hart tot God op te offeren. Ik was nauwelijks begonnen, toen ik onmiddellijk door eene zekere macht werd aangevallen, die mij geheel overmande, en zulk eene verbazende invloed over mij had, dat mijne tong als gebonden was, zoodat ik niet spreken kon. Grootte duisternis begon mij te omringen, en het scheen mij gedurende eenigen tijd toe, alsof ik tot plotselinge verwoesting was gedoemd.

Maar al mijne krachten aanwendende, om God aan te roepen, om mij uit de macht van dezen vijand, welke mij aangegrepen had, te verlossen, en op hetzelfde oogenblik, dat ik op het punt was tot wanhoop te vervallen en mijzelve aan de verwoesting over te geven — niet aan eene denkbeeldige ondergang, maar aan de macht van een zeker werkelijk wezen van de onzichtbare wereld, dat zulke wonderbare macht had, als ik nooit te voren in enig wezen gevoeld had — juist op dit oogenblik van groote schrik, zag ik eene kolom van licht, de glans der zon overtreffende, juist boven mijn hoofd, welke langzaam nederdaalde, totdat het mij bereikte.

Nauwelijks was het verschenen, of ik bevond mijzelven verlost van den vijand, die mij gebonden hield. Toen het licht op mij rustte, zag ik twee personen, wier luister en heerlijkheid alle beschrijving te boven gaat, boven mij in de lucht staan. Een hunner sprak tot mij, mijnen naam noemende, en zeide, op den ander wijzende: Deze is Mijn geliefde Zoon, hoort Hem!"

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. GILLYWHITE.

Assistent:
C. ZAPPEY.

De Man voor het Uur.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft zeven Presidenten gehad, met inbegrip van hem, die deze verheven positie nu bekleedt — Pres. Heber J. Grant. Zijn voorgangers waren, in volgorde genoemd: Joseph Smith, Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff, Lorenzo Snow en Joseph F. Smith. In aanleg en geestes-eigenschappen, niet minder dan in persoonlijk voorkomen, waren zij allen verschillend en toch zijn zij dezelfde geweest in geest en doel, boven alles in 't oog houdend, het welvaren en de vooruitgang van het werk des Heeren.

Joseph Smith, Profet en Ziener, was één van de grootsten, die ooit deze aarde bewoonde; wie zou zoo geschikt geweest zijn om de positie te vervullen die hem was opgelegd? Niemand, durf ik zeggen, onder alle zonen des menschen.

Gevormd door den Grooten Vader, den God van Israël, wiens instrument hij was voor de herstelling der waarheid, was hij inderdaad een „uitverkoren Ziener”, wiens zeldzame gaven aan het licht kwamen aan het begin dezer bedeeeling, toen de Vader en de Zoon zich aan hem openbaarden van den Hemel en voor zijn verwonderde blik de onuitsprekelijke glorie der Eeuwigheid ontsloten. Door hoog te houden het vaandel voor de vergadering van Israël; bekend te maken de Wet, die Zion zal terugbrengen, de plaats aan te wijzen en in te wijden voor het Nieuwe Jeruzalem, waar de reinen van hart God zullen zien als Hij komt in glorie, legde deze wonderbare man, de Mozes, de Enoch, de Elias van zijn tijd, breed en diep de massieve fundering, waarop zijn opvolgers verder moesten bouwen. Er was niemand hem gelijk op deze aarde. Hij was bij uitstek de Man van het Uur. Maar dat uur ging voorbij, met zich nemende in de eeuwigheid de voorwaarden, die het noodzakelijk maakten om op deze aarde een man te hebben zooals Joseph Smith.

Van zijn onmiddellijken opvolger kan eveneens gezegd worden, dat hij was: de Man van het Uur — van zijn uur — niet dat van Joseph. Welke man, van het geslacht dat den stijgenden roem en macht van Brigham Young aanschouwde, zou zoo goed die groote taak vervuld hebben, die hem was toegewezen door denzelfden God, die zijn gemartelden voorganger had geïnspireerd? Als een leider van den uittocht, de colonisator van een wildernis, de opbouwer van steden, de stichter van een gemeenschap, was Brigham Young de man uit allen om de rol te spelen die hem was aangewezen in het opzienbarend drama van de Laatste Dagen.

Pres. John Taylor had, toen hij nog behoorde tot den Raad der

Twaalve, de gevangenschap van den Profeet en den Patriarch, Joseph en Hyrum Smith, gedeeld, toen zij verraderlijk overvallen werden, terwijl zij in verhoor genomen werden met behulp van waardelooze getuigen, die onbekwaam waren eenig bewijs te leveren, omdat zij absoluut valsch waren. Zijn bloed zich vermengende met het hunne, verfde de vloer rood van de gevangenis van Carthage, waaruit hij als door een wonder ontsnapte.

Sterk als een rots in een tijd toen sterkte noodig was, leefde deze man temidden van omstandigheden, die geen President der Kerk, die hem was voorgegaan, in het aangezicht had behoeven te zien.

Tyrannieke strafwetten, vastgesteld tegen een zekere bepaling van de „Mormoonsche” godsdienst, werden streng toegepast tot het verdriel van een geheele gemeenschap, waarvan een paar leden — en die nog om principieele motieven — vervolging moesten verduren door die wetten, die de Kerk en velen der buitenstaanders in strijd met de Grondwet oordeelden. Er werd besloten deze wetten door het hoogste gerechtshof aan een onderzoek te doen onderwerpen, alvorens aan de eischen van het Bonds-Gouvernement toe te geven. Het recht van een gewetensovertuiging stond hier op het spel en het was noodig, dat men vast aaneengesloten bleef, tot de zaak geheel beslist was.

John Taylor was de Man voor dit Uur. „Geen overgave” was zijn wachtwoord en hij stierf in ballingschap, als een martelaar voor zijn heiligste overtuiging.

Als een gevolg van het besluit van het hoogste Hof der Ver. Staten, dat de bepalingen door het Congres gemaakt, wettig verklaarde, kwam er een verandering in de houding der Kerk. Deze verandering was noodzakelijk om haar voor ondergang te behoeden. Daar de wet geldig verklaard was, hadden de Heiligen der Laatste Dagen geen andere keus, dan zich te onderwerpen, anders hadden zij een van hunne geloofsartikelen moeten doen vervallen, dat luidt: „Wij gelooven te moeten onderdanig zijn aan koningen, presidenten, heerschers en overheden in het gehoorzamen, eeren en onderhouden der wetten.” De man, die deze zaak tot een goed einde zou brengen, was President Wilford Woodruff, die in den herfst van 1890 het document uitgaf, bekend onder den naam „Manifesto” en daarin bekend maakte, dat de Kerk hare sanctie niet meer zou geven aan meervoudige huwelijken. Daarop volgde een tijd van rust; en vrede heerschte tusschen „Mormonen” en „niet-Mormonen” in Utah.

Door de vervolgingen in kwestie, die met zich mede brachten de verbeurdverklaring van de bezittingen der Kerk, was de Kerk zwaar beladen met schuld; nu was een man noodig om een uitweg te vinden om haar te verlossen van dezen poel der wanhoop, van dit dreigend bankroet. Zulc een man werd gevonden in President Lorenzo Snow, wiens gedenkwaardige weder-herleving van de Wet der tienden, welke de Kerk op merkwaardige wijze onthief van den zwaren last waaronder zij gebukt ging, het meest uitstaande glanspunt in zijn administratie is geweest.

Van nature een goed financier, een stichter van industricelc ondernemingen, waarmee hij veel succes had, was hij eveneens een man van uitgesproken geestelijke eigenschappen; hij bezat een verheven, poëtische ziel en het werk des Heeren werd in hooge mate bevorderd door zijn van den hemel geïnspireerde leiding in die kritieke periode.

Het goede werk, begonnen door President Snow, werd voortgezet door zijn opvolger President Joseph F. Smith, die in de gelegenheid was tijdens zijn leven, de Kerk vrij te zien van schuld en te weten, dat haar financieel crediet een goeden naam had in alle deelen der wereld. Pres. Smith was niet alleen een machtig spreker, hij was ook een zuinig en zorgvuldig zakenman, die eerder spaarde, dan uitgaf; een bouwer van tempels en tabernakels, een beschermer van handel en industrie — alle dingen, die noodig waren in zijn tijd en heden ten dage nog noodig zijn. Hij was de juiste man voor dit tijdperk, een tijdperk van bouwen en uitbreiding, zooals de Kerk levoren nooit gekend had.

Pres. Heber J. Grant, die in dezen tijd aan het hoofd der Kerk geplaatst is, is eveneens een geschikt man, om de verschillende belangen te behartigen. In een tijd, waarin moeilijke sociale en economische problemen onder het oog gezien moeten worden, wanneer niet alleen maatschappelijke instellingen, maar geheele natie's meegesleept worden in den draaikolk van financieele en commercieele verwarring, is een man als hij juist noodig aan het roer. Geen geldjager, die rijkdommen ophoopt tot eigen voordeel, maar een edelmoedig altruïst, wetende hoe weelde te verkrijgen, maar ook hoe die aar te wenden in het belang van zijne medemenschen en voor de vooruitgang van het werk des Heeren — zulk een man is Heber J. Grant. Evenals zijn voorgangers is hij allijd een groot voorstander geweest van de beginselen: matigheid, onthouding en kuisheid. Zijn rein en oprecht voorbeeld is een krachtigen steun voor de jeugd van Zion, omringd als zij is door wereldsche genietingen en verleidingen, in grootere mate misschien dan ooit te voren. Hij is ongetwijfeld de man voor de plaats, die hij inneemt.

Ieder oplettend lezer van dit artikel, zal, als hij een Heilige der Laatste Dagen is, instemmen met den schrijver, als hij in het begin zeide, dat iedere volgende President der Kerk in zekere opzichten moet verschillen van alle andere bezitters van die hooge en heilige positie. Dat is juist de reden, waarom het werk des Heeren steeds verandert — niet de beginselen, noch het doel, maar de plannen, de hulpmiddelen en de manier waarop die verkregen worden. Deze veranderen voortdurend, om plaats te maken voor nieuwere en betere voorwaarden, die de Kerk tot voordeel strekken. Daarom is ook verwisseling van leiders noodig.

Heden is niet Gisteren, noch zal Morgen, Vandaag zijn. De Heere voorziet in de mannen en de middelen, waardoor Hij het beste kan werken in iederen tijd voor de uitvoering van zijn wijze en volmaakte doeleinden. De Man voor het Uur zal gereed zijn als de Ure slaat.

C. T. S.

Wereldlijke goederen der „Mormonen.

(Slot.)

De Kerk heeft besteed en geeft steeds groote sommen voor de oprichting en het onderhoud van ziekenhuizen.

Het L. D. S. Groves Hospital in Salt Lake City is een van de beste ziekenhuizen in het Westen, en het Dee Hospital in Ogden, hoewel kleiner, is evenzoo „up-to-date”.

De Kerk heeft in aanbouw een ander groot en in alle opzichten modern ziekenhuis in Idaho Falls, Idaho.

Bouwen is echter maar een van de vele materiale werkzaamheden met welke de Kerk zich bezighoudt.

De landbesproeiing door de blanken in het Westen dateert van den dag op welke de pioniers met hunnen onversaagden leider Brigham Young de „Valley” van het groote Zout Meer betraden en deze onderneming welke waarlijk de tooverspreuk is op welker antwoord de woestijn haar schatten heeft voortgebracht voor het levensonderhoud der menschen, is speciaal door de Kerk vanaf het begin bevorderd. In het eerst was de constructie van besproeiingskanalen grootelijks een Kerkonderneming. Nog onlangs zijn groote irrigatieplannen met succes ten uitvoer gebracht met eigen kapitaal en de Nationale Verbeteringsdienst heeft op groote schaal medegewerkt in de constructie van dammen, kanalen en reservoirs. Het is eenvoudig de waarheid om te zeggen dat de Kerk altijd bereid is om huisvljijt te steunen en tot het geven van financieele hulp aan iedere eerlijke onderneming, ten doel hebbende den vooruitgang en welvaart van het volk en voor het goed van den staat zonder aanzien van de godsdienstige overtuiging van zijn burgers.

Zij heeft altijd geleid in de invoering en oprichting van ondernemingen die tot het voordeel en steun van het algemeen beloofde te zijn. De Kerk bewees krachtige diensten in den aanleg van den eersten spoorweg, door welken de afgezonderde oasis in nauwe verbinding kwam met het Oosten en Westen, de Kerk droeg bij tot de oprichting van de telegraaf en de telefoon, en was onder de eersten om uit waterkracht electriciteit te ontwikkelen; zij was het instrument tot de oprichting van de bietsuikerindustrie in de bergstaten, zij heeft groote sommen gelds geofferd voor kolonisatie en aan daarmede in verband staande noodzakelijke landbesproeiing. Zij heeft krachtigen financieelen steun gegeven in de oprichting van wolmolens, zoutbedden, cemenfabrieken, kolenvelden, zwavelvelden, korenmolens en een menigte van andere kleinere industrieën.

In deze en andere verwante werkzaamheden heeft de Kerk miljoenen dollars besteed, niet voor eigen voordeel, maar allereerst om werk te verschaffen en voorspoed te verzekeren aan het algemeen.

Nochtans hebben sommige van deze ondernemingen de Kerk goed voordeel opgebracht, terwijl weer in andere verliezen zijn geleden maar het voordeel komt ten beste voor het algemeen en voor de individueele welvaart van haar leden.

Het is interessant om op te merken dat van de families in de Kerk die in georganiseerde wijken wonen over de 75 procent hun eigen huis bezitten. Daar is weinig werk voor een verhuurder, behalve in plaatsen van grootere bevolking en zelfs daar wonen de meeste leden der Kerk uit eigen verkiezing in huurhuizen. Een goed „Mormoon” beschouwt krachtadigheid in wat wij geneigd zijn wereldsche zaken te noemen als een vereischte voor zijn geloof. Hij besteedt een groot gedeelte van zijn tijd aan de beschouwing van wat er aan de andere zijde van het graf ligt en geeft met nauwgezetheid de verschuldigde aandacht aan de practische werkzaamheden van dit leven. Het is zijn duren plicht zijn volle aandacht aan zijn dagelijksch werk te wijden, hetzij zijn beroep is dat van den boer die den grond bebouwt, of den handwerksman, den klerk, den bankier of den ambtenaar. Tijdelijke zaligheid, welke bereikbaar is door eerlijkheid, vlijt en hard werken, speelt een belangrijke rol in de persoonlijke voorbereiding van de geestelijke zaligheid van het hiernamaals.

Zoo is de Kerk in het algemeen en hare leden afzonderlijk in zaken met zulk een beslistheid en volkomenheid, dat het succes verzekerd zal in alle rechtvaardige handelingen voor de verbetering en vooruitgang hier en voor de oefening en ondervinding die zulk werk zal opleveren in de voorbereiding voor het toekomstige leven.

„Deseret” de bijenkorf is het „Mormoonsche” embleem van industrie.

M. H.

Levensliedjes.

No. 3. Wereldbouwers.

Geef de gave mij van zingen, dichterlijk bevatten,
De onvergankelijke dingen zijn poëtenschappen.

Dichters zijn de wereldbouwers, dichters sterven nimmer;
Zieners, toekomstopenvouwers, leven voort voor immer.

Waar is de eer van oorlogshelden, vorsteliijken luister?
Bloedverhalen kan men melden, daden wreed en duister.

Staatsmanspraal en -pracht — hoe vluchtig! Zóó als rook vervlogen;
Hofgeschitter, hol, luidruchtig, bombast is 't en logen.

Geef de gave mij van zingen, dichterlijk bevatten,
De onvergankelijke dingen zijn poëtenschappen.

FRANK I. KOOYMAN.

De belooning hoewel ongezien is zeker.

Door GEORGE HENRY NORMAN.

„Goeden morgen, Zuster Garrath, ik ben blij u te zien in de Zondagschool. Bent u ziek geweest?”

„Neeu,” zeide Zuster Garrath, „ik ben alleen uit de vergadering weggebleven.”

Ouderling Norton die in zijn leven een ernstige studie van de menschelijke natuur had gemaakt, maakte uit haar onverschillig antwoord op, dat er een andere rede voor haar afwezigheid was.

Een verdere vraag bracht aan het licht, dat zij eenigszins ontmoedigd was.

Zij zeide: „Ik heb zooveel voor de Kerk gedaan en zoo weinig terug ontvangen, ik ben hier iederen Zondag gekomen, mooi of leelijk weer, winter en zomer; ik ben op mijn plaats geweest als onderwijzeres en het schijnt mij toe dat ik hoegenaamd geen vooruitgang maak, in waarheid worden de kinderen in de klas steeds onhandelbaarder.”

Ouderling Norton: „Gij zegt dat gij zooveel voor de Kerk gedaan hebt en zoo weinig ontvangen? Mij dunkt, het is op dit punt dat gij een groote fout gemaakt hebt, zooals vele anderen die in dezelfde positie geplaatst zijn. Om voor loon te werken is een goed beginsel in dit leven, het is een spoorslag om datgene te doen wat onder gewone omstandigheden moeilijk zou zijn. Maar het loon hetwelk wij uit de handen der menschen ontvangen is slechts tijdelijk. In dit leven ontvangt men goede dingen, en zij „prediken voor loon en rechen voor geld” en „zij staan aan de hoeken der straten om van de menschen gezien te worden.” „Voorwaar, zij hebben hun loon weg.” Het pad der plicht is het veilige pad, maar soms is dit pad zeer hard en moeilijk.”

„Ja,” antwoordde Zr. G. „Ik stem dit volkomen toe, maar ik schijn niet veel goeds door mijn pogingen te bereiken en soms lijkt het mij een spotternij dezelfde sleur te gaan, iederen Zondag.”

Ouderling Norton: „Gij denkt niet veel goeds bereikt te hebben met uw pogingen? Dit kan hoogstwaarschijnlijk waar zijn wat u zelf betreft, maar hebt gij op uw leerlingen geteet? Hebben zij niets door uwe pogingen ontvangen? Is het niet mogelijk dat uwe aanwezigheid voor hen een aansporing is om het goede te doen? Zij zijn gedoopte leden der Kerk en kinderen van onzen Hemelschen Vader en het is mogelijk dat er in uw klas een toekomstige leider der Kerk is. Ook heeft uw regelmatige plichtsbetrachting als Zondagschoolonderwijzeres hen een vertrouwen in hetgeen gij onderwijst gegeven en wanneer zij opgroeien zal dit vertrouwen sterker worden, totdat het groeit en ontwikkelt tot een sterke getuigenis van het Evangelie van Christus en van de beginselen welke hen in de Zondagschool zijn onderwezen.

Het loon der menschen wordt gezien, maar het loon hetwelk van God komt is soms onzichtbaar voor ons in dit leven. Wij moeten de strijd strijden met geduld. De overwinning is niet voor de vlugste, maar voor hen die tot het eind volharden. Hierin wordt het geduld der Heiligen openbaar gemaakt. Wij moeten niet ongeduldig worden als wij geen onmiddellijke vruchten van onze pogingen zien, want Paulus mag planten, Apollos nat maken, maar het is God die den wasdom geeft. En nu zuster Garrath, neem mijn raad aan, blijf bij

uw Zondagschoolklas en leer de kinderen de eenvoudige waarheden van het Evangelie van Jezus Christus en in de komende jaren zullen zij er u dankbaar voor zijn. En als gij getrouw zijt, zal ook tot u eens gezegd worden: „Wel gij goede en getrouwe dienstmaagd... ga in in de vreugd uws Heeren.”

M. H.

Uit ons eigen Zendingsveld.

De „Netherlands Missionary Association” en de „Holland Dramatic Club” hebben in December een bedrag aan geld gezonden om verdeeld te worden onder alle zendelingen, als een Kerstmisverrassing.

Door middel van „De Ster” betuigen de zendelingen van de Nederlandsch-Belgische Zending hiermede hunnen hartelijken dank voor de gulle en aangename wijze waarop deze beide vereenigingen hen bedacht hebben.

Wij zijn in Den Haag geslaagd een mooie zaal met 200 zitplaatsen te huren in het midden van de stad, Assendelftstraat 16, achterzaal, iedere Zondagavond om half 6 en Woensdagsavonds om 8 uur worden er vergaderingen gehouden.

Woensdagavond 1 Februari werd er een buitengewone vergadering belegd. De zaal was geheel gevuld, en met groote aandacht werd er geluisterd naar de zendelingen J. Vreeken, H. Landwaard en Conferentie-President A. Dalebout. Vele boeken werden er verkocht en velen gaven hun adressen op, om door de zendelingen bezocht te worden.

De Amsterdamsche Conferentie zal gehouden worden 10 en 12 Maart. Zie voor verdere aankondiging „De Ster”, welke 1 Maart zal verschijnen. Komt allen!!!

Van over den Oceaan.

Salt Lake City.

Geliefde broeders en zusters der waarheid,

Een jaar is weder gepasseerd en vele veranderingen hebben daarin plaats gevonden. Blijdschap en verdriet wisselen zich dikwijls af in die 365 dagen, die o zoo veraf schijnen, wanneer ze in het verschieft liggen, doch o zoo kort geweest zijn als ze voorbij zijn. Geoordeeld naar de ondervinding van het verleden is het leven slechts een zeer korte periode vol afwisseling der tegenstellingen, leven en dood, vreugd en verdriet, voorspoed en kommer enz., doch alles tot ons voordeel. Doet er uw voordeel mede zooals het tot u komt; wordt niet wrevelig als de dag niet voorspoedig is, doch ziet in alles een noodzakelijk iets tot uwe verbetering.

De wereld maakt thans een droevige reactie-periode door, die evenwel noodzakelijk was voor het menschdom, hoewel hij het niet wil bekennen.

Hij werd te hoogmoedig, te ijdel, dacht het behoorde zoo te zijn en waardeerde niet, en zelfs nu na de groote gebeurtenissen, vervallen velen weder in de oude zonden. Anderen evenwel, hebben geleerd en hebben bevonden dat ze meegeholpen hebben tot hun voordeel.

Allen die de wederwaardigheden des levens op dusdanige wijze ontvangen, zullen bemerken dat ze niet doelloos zijn, en die er hun voordeel mee willen doen, zal de Heere verheffen tot posten van vertrouwen in Zijn Koninkrijk.

Ik ben thans werkende in de tempel voor mijn voorgeslacht en gevoel de noodzakelijkheid en pracht daarvan ten zeerste en raad een ieder aan zoo nauwkeurig mogelijk hunne familie of geslachts-registers in orde te brengen.

Mijn beste wenschen voor een zeer voorspoedig jaar, zoowel stoffelijk als geestelijk, is de wensch van

uw broeder in Christus Jezus:
WILLEM WOLTJER.

Mijn waarde broeders en zusters,

Daar het jaar 1921 weder ten einde is en 1922 zijn intrede heeft gedaan, zoe roepen wij U door middel van ons geliefd tijdschrift „De Sler” onze beste wenschen toe uit het verre Westen. Wij zijn zeer dankbaar tot onzen Hemelschen Vader om hier in Zion te zijn en te weten dat dit de plaats is welke Hij terzijde heeft gezet om Zijn volk te vergaderen.

Wij verblijden onszelve in de zegeningen welke wij genieten in het Evangelie en bovenal verheugen wij ons in de gelegenheid welke wij bezitten om het werk te doen voor onze geliefde afgestorvenen, welke heengegaan zijn zonder een kennis te bezitten van de waarheid die geopenbaard is in deze de laatste bedeeing des tijds.

Dat God de Vader Zijn beste zegeningen tot U mag zenden in het jaar 1922 en wij allen getrouw en standvastig mogen blijven en Zijne geboden mogen onderhouden die Hij ons gegeven heeft, is de wensch van

De familie DOEZIE,
222 G Street, Salt Lake City.

INHOUD.

Het plan der zaligmaking duidelijk gemaakt door openbaring van God	Blz. 48	Mormonen	Blz 60
De Getuigenis van Joseph Smith	„ 55	Levensliedjes.	„ 61
De man voor het Uur	„ 57	De belooning hoewel onge- zien is zeker	„ 61
Wereldlijke goederen der		Uit ons eigen Zendingsveld	Blz. 63
		Van over den Oceaan	„ 63